

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 10C/44/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313201839
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1313201839.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III samosudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v právnej veci navrhovateľa: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko, s.r.o., IČO: 31 341 438, Vajnorská č. 98, Bratislava, zastúpená Advokátskou kanceláriou NITSCHNEIDER & PARTNERS s.r.o., IČO: 35 874 465, Cintorínska 3/A, Bratislava proti odporcovi : Y. L., občan SR, nar. XX.XX.XXXX, posledne bytom K. č. XX, L., toho času na neznámom mieste zastúpený opatrovníkom Mgr. L. F., tajomníčkou Okresného súdu Bratislava I, o zaplatenie 3984,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 3 738,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3 738,82 eur od 15.04.2012 do zaplatenia a trovy konania vo výške 239 eur na účet č.: XXXXXXXXXXX/XXXX VS: XXXXXX vedený v V. L. C..R.. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd konanie v časti zaplatenia 246,01 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 246,01 eur od 15.04.2012 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia Advokátskej kancelárie NITSCHNEIDER & PARTNERS s.r.o., Cintorínska 3/A, Bratislava vo výške 1 232,05 eur na účet č.: XXXXXXXXXXX/XXXX VS: XXXXXX vedený v V. L. C..R.. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 13.02.2013 žiadal navrhovateľ zaviazať odporcu na zaplatenie sumy 3984,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 15.04.2012 do zaplatenia a trovy konania.

Návrh skutkovo a právne odôvodnil tým, že dňa 14.07.2008 uzatvoril odporca s navrhovateľom Zmluvu o AutoKredite č. 645645 (ďalej len Zmluva) predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na nákup osobného motorového vozidla Chryse VOYAGER, rok výroby 2006, VIN: XAXGYNXXXXY XXXXXX, EČ:L.. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver a to vo výške 10 057,76 eur, ktorý sa odporca v zmysle tejto úverovej zmluvy zaviazal splatiť 60 mesačnými splátkami po 232,49 eur. Odporca však neuhrádzal riadne a včas splátky v zmysle čl. VII. Ods. 2 bod 1 VZP, dostal sa do omeškania so splácaním 3 splátok úveru a i napriek opakovaným upomienkam dlžné splátky nedoplatil. Zo strany odporcu teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Navrhovateľ v súlade s čl. VII ods. 3VZP pristúpil k zosplatneniu úverovej zmluvy a vyzval odporcu doporučeným listom z 22.09.2011, aby vrátil dlžnú čiastku úveru. Výška nesplateného úveru potom pozostáva v časti nesplatennej istiny vo výške 4299,32 eur, z dlžnej čiastky splatnej ku dňu splatnosti úveru vo výške 696,77 eur a zo zmluvnej pokuty za predčasné ukončenie zmluvy vo výške 246,01 eur. Odporca ani potom tieto dlžné splátky nedoplatil. Navrhovateľ preto v súlade s úverovou zmluvou a úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa započal s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva a písomne vyzval odporcu výzvou zo dňa 15.10.2011 na zaplatenie zostatku úveru. Odporca túto sumu nezaplatil preto v súlade s ustanoveniami

čl.VIIods. 16 VZP navrhovateľ započal s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Vozidlo bolo odobraté v autoservise za prítomnosti odporcu spoločnosťou OVER-LEASE spol. s r.o. s ktorou má navrhovateľ uzatvorenú Mandátnu zmluvu zo dňa 07.03.2003. Následne bolo vozidlo ocenené na základe znaleckého posudku č. 174/2011 zo dňa 31.10.2011. Všeobecná hodnota bola vyčíslená na cenu 1575,00 eur s DPH. Navrhovateľ odpočítal potom cenu za odpredaj vozidla vo výške 1943,70 eur a započítal náklady spojené so zaistením vozidla a jeho s odpredajom vo výške 362,48 eur, sumu DPH z predmetu financovania vo výške 323, 95 eur. Navrhovateľ doručil súdu podrobnú špecifikáciu pohľadávky a to: istinu vo výške 4299,32 eur, dlžné splátky vo výške 696,77 eur, ostatný dlh t.j. zmluvnú pokutu za zosplatenie úveru vo výške 246,01 eur, poplatok za odpredaj vozidla vo výške 362,48 eur a DPH vo výške 323,95 eur, teda spolu 5 928,53 eur. Navrhovateľ odpočítal kúpnu cenu vozidla vo výške 1943,70 eur. Odporca tak bol povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 3984,83 eur.

Počas konania vo veci samej navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 08.09.2015 zobral čiastočne návrh späť a to v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 246,01 eur a žiadal v konečnej špecifikácii priznať navrhovateľovi zaplatenie sumy 3 738,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3 738,82 eur od 15.04.2012 do zaplatenia a žiadal, aby túto konečnú úpravu súd zobral do úvahy a vo zvyšku konanie zastavil.

Súd v tak v časti čiastočného späťvzatia vzhľadom na prejavenu vôľu navrhovateľa nekonal v časti zaplatenia 2246,01 eur a za súhlasu opatrovníka odporcu so späťvzatím návrhu v tejto časti postupom v zmysle § 96 O.s.p. v tejto časti konanie zastavil

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Pobyt odporcu sa súdu nepodarilo zistiť v mieste trvalého bydliska sa nezdržuje a preto súd postupom v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. mu ustanovil opatrovníka na konanie uznesením 10C/266/2013-82 zo dňa 02.04.2013.

Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktoré sa opatrovník odporcu predchádzajúceho ospravedlnenia nezúčastnil, doručenie predvolania mal riadne vykázané, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 OSP vec prejednal v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámením návrhu na začatie konania, listinnými dôkazmi a to: Zmluva o autokredite č. 645645 zo dňa 14.07.2008, Všeobecné zmluvné podmienky Zmluvy o autokredite, Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 645645 zo dňa 14.07.2008, Protokol o odovzdaní vozidla zo dňa 14.07.2008, zákazkový list z 06.05.2009, záverečná správa spoločnosti Over - Lease s.r.o., oznámenie o predčasnej splatnosti zo dňa 22.09.2011, oznámenie o uplatnení zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, oznámenie o účtovaní poplatkov za mimosúdne inkaso pohľadávok, protokol z 12.10.2011 o prevzatí vozidla, Expertízny posudok č. 174/2011 spoločnosti Expert Group s.r.o., vyrozumenie o vysporiadaní pohľadávky veriteľa po predčasnej splatnosti úveru z 28.03.2012, prehľad splátok prijatých od odporcu, faktúra č. 20090364 zo dňa 29.05.2009 v prospech spoločnosti Over - Lease s.r.o. z 31.08.2009, 26.10.2009, 01.03.2009, 03.05.2009, 09.08.2010, 06.12.2010, 21.02.2011, 16.05.2011 a 02.08.2011, výpočet nesplatennej časti istiny zo dňa 29.10.2012, splátkový kalendár k Zmluve o autokredite č. 645645, faktúra č. F1910/2011 od'ahovacej služby Jaslovský s.r.o., faktúra č. 249/2011 spoločnosti Expert Group s.r.o., faktúra č. 520/2012 spoločnosti Over - Lease s.r.o., faktúra č. 11B00312 spoločnosti Volkswagen Finančné služby za odpredaj vozidla, Mandátna zmluva uzatvorená medzi Volkswagenom Finančné služby Slovensko s.r.o. a Over - Lease s.r.o., spolu s Cenníkom, jednotlivé faktúry a s obsahom ďalších listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 14.07.2008 uzatvoril odporca s navrhovateľom Zmluvu o AutoKredite č. 645645, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na nákup osobného motorového vozidla osobného motorového vozidla Chrysler VOYAGER, rok výroby 2006, VIN: XAXGYNXXXXY XXXXXX, EČ:L. v hodnote s DPH 16762,93 eur. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver a to vo výške 10 057,76 eur, ktorý sa odporca v zmysle tejto úverovej zmluvy zaviazal splatiť 60 mesačnými splátkami po 232,49 eur počínajúc dňom 21.07.2008 s konečnou splatnosťou 21.06.2013. Hodnota úveru predstavovala sumu 13 949,40 eur a ročný úrok bol vo výške 16,56%. Účastníci dohodli zabezpečenie zmluvy formou Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č.: 645645 zo dňa 14.07.2008 pre prípad neplnenia si povinností odporcom. Súčasťou zmluvy boli úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, s ktorými sa odporca oboznámil a splátkový kalendár.

Podľa splátkového kalendára mal súd preukázané, že odporca uhradil iba 3 splátky, dostal sa do omeškania so splácaním úveru a i napriek opakovaným upomienkam dlžné splátky nedoplatil. Zo strany odporcu teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Navrhovateľ v súlade s Úverovými

podmienkami zo dňa 14.07.2008 pristúpil k zosplateniu úverovej zmluvy a vyzval odporcu doporučeným listom z 22.09.2011 na jeho zaplatenie.

Navrhovateľ preto v súlade s úverovou zmluvou a úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa, z dôvodu, že odporca bol v omeškaní s úhradou splátok dlhšie ako 10 dní započal s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva a písomne vyzval odporcu výzvou zo dňa 22.09.2011 na zaplatenie zostatku úveru. Odporca túto sumu nezaplatil.

Navrhovateľ s úmyslom zabezpečiť predmet financovania - motorové vozidlo pred akýmkoľvek zneužitím a poškodením a predovšetkým s úmyslom vysporiadať dlh odporcu predajom motorového vozidla bol povinný vykonať nevyhnutne úkony prostredníctvom špecializovaných subdodávateľov. V súvislosti so zabezpečením navrhovateľovi vznikli náklady so zaistením vozidla v sume 159,34 eur s DPH (faktúra subdodávateľa OVER-LEASE, s.r.o. č. 20110528), náklady za prevoz vozidla v sume 79,67 eur s DPH (faktúra subdodávateľa Odťahovacia služba Jaslovsky s.r.o. č. F1910/2011), náklady s vyhotovením znaleckého posudku v sume 75,72 eur s DPH (faktúra subdodávateľa EXPERT GROUP, s.r.o. č. 249/2011) a náklady spojené s ukončením leasingu, prepisom a odhlásením vozidla na dopravnom inšpektoráte PZ SR 39,80 eur bez DPH (47,76 eur s DPH) (faktúra subdodávateľa OVER-LEASE s.r.o. č. 520/2012). Celkovo v súvislosti so zaistením vozidla a realizáciou predaja vozidla vznikli navrhovateľovi nevyhnutné náklady v celkovej sume 362,48 eur s DPH.

V zmysle platnej právnej úpravy v oblasti daňového práva bol ďalej navrhovateľ povinný pri odpredaji motorového vozidla odviesť daň vo výške 20% z ceny predaja. Teda povinnosť vzniká každému pri akomkoľvek príjme, preto v prípade, ak odporca pri predaji motorového vozidla zinkasoval sumu 1.943,70 eur s DPH bol v zmysle právnych predpisov v oblasti daňového práva odviesť daň vo výške 323,95 eur. Tento právny nárok si navrhovateľ uplatnil z titulu povinnosti s poukazom na Zák. č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ dňa 22.9.2011 zaslal odporcovi list, v ktorom ho upozornil na omeškanie s plnením svojho dlhu formou mesačných splátok, ktoré boli zmluvne dohodnuté mesačne vo výške 232,49 eur. Odporca v deň 22.9.2011 bol podľa Oznamenia o predčasnej splatnosti úveru podľa Zmluvy o AutoKredite č. 645645 v omeškaní s tromi mesačnými splátkami, pričom dlžná suma na splátkach úveru do dňa splatnosti bola vyčíslená na sumu 696,77 eur, ktorý navrhovateľ uplatnil na základe neuhradených splátok do dňa predčasnej splatnosti z titulu uzatvorenej Zmluvy. Dlž odporcu sa stal splatným a preto bol povinný vydať doposiaľ nevrátené plnenie poskytnuté z titulu uzatvorenej Zmluvy o AutoKredite č. 645645. Podľa Splátkového kalendára k zmluve o Autokredite č. 645645 nesplatená časť istiny 4.299,32 eur predstavuje dlh, ktorý mal byť v prípade riadneho a včasného plnenia povinnosti odporcu postupne splácaný formou 21 mesačných splátok, a započítavaný na istinu úveru.

Vzhľadom k skutočnosti, že motorové vozidlo, ktoré je v zmysle Zmluvy predmetom financovania, bolo na účely vysporiadania dlhu odporcu speňažené bola pohľadávka navrhovateľa znížená o výťažok z predaja motorového vozidla a to v sume 1.943,70 eur.

Súd má za potrebné vyjadriť sa najprv k právnemu režimu uzavretej zmluvy, plnenie z ktorej je predmetom prejednávanej veci (zmluva o úvere).

Predmetná zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhovej veci (peňazí) dlžníkovi, ale vznikla už dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýval platný záväzok navrhovateľa poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok odporcu takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach. Predmetnú zmluvu súd preto vyhodnotil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere patrí podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť ObZ. bez ohľadu na povahu účastníkov. V čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 14.07.2008 Občiansky zákonník už obsahoval úpravu problematiky spotrebiteľských zmlúv v znení, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Z Obč. zákonníka účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy by teda izolovaným výkladom nezohľadňujúc iné ustanovenia právnych predpisov bolo možné vyvodiť, že úverová zmluva ako absolútny obchod podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka spotrebiteľskou zmluvou nie je. Treba však poukázať na to, že podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa -

spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, bol verejnoprávnym predpisom pojem typová zmluva (synonymum neskôr zavedeného pojmu spotrebiteľská zmluva) podľa Obč. zákonníka rozšírený tak, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Obč. zákonníka, Obch. zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

O tejto otázke teda súd robí záver, že zmluva o úvere uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom bola napriek povahe tzv. absolútneho obchodu zmluvou typovou, teda spotrebiteľskou.

Z uvedeného vyplýva, že je právne irelevantný prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva spravuje, ale vychádzajúc z predchádzajúcej spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Obč. zákonníka, Obch. zákonníka ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona vyhovujúca vyššie uvedenej charakteristike. Je teda zrejmé, že ustanovenia Obč. zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv je nevyhnuté použiť aj v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov konania tak ako je tomu v danom prípade, má spravovať Obch. zákonníkom, keď charakter spotrebiteľskej zmluvy má tzv. absolútna obchodná zmluva o úvere podľa Obch. zákonníka.

Súd sa taktiež zaoberal otázkou, či osobitný predpis Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení (ZSÚ) úpravou náležitostí spotrebiteľského úveru zaviedol osobitný zmluvný typ - spotrebiteľský úver. Po preskúmaní charakteru úpravy procesný súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver nie je jeden zmluvný typ, ale osobitný subtyp zmluvných typov, ktorých kauzou je dočasné poskytnutie finančných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu (pôžička, úver, nájom), na úpravu ktorých sa majú použiť popri kogentnej či dispozitívnej zákonnej úprave jednotlivých zmluvných typov aj ďalšie kogentné právne normy, ktoré sú vymedzené v ZSÚ (lex specialis). Súd preto dospel k záveru, že nejde o samostatný zmluvný typ vylučujúci použitie ObZ.

V tejto súvislosti sa súd zaoberal aj otázkou, či zo samotnej skutočnosti, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť Obč. zákonníka na daný vzťah. Takýto záver nemá žiadnu normatívnu oporu a prieči sa pravidlu lex specialis derogat lex generalis, pričom v tomto prípade lex specialis je aj § 261 ods. 3 písm. d) ObZ. Pri aplikácii rozhodných právnych noriem súd vychádzal z nasledujúcej hierarchie právnych predpisov: ako základný predpis pre riešenie otázok záväzkového práva je potrebné aplikovať v súlade s § 261 ods. 3 písm. d) ObZ tretiu časť ObZ (tento záver je rozhodujúci pri posudzovaní premičania, úrokov z omeškania, uznania záväzku a ďalších inštitútov upravených dvojkoľajne v oboch kódexoch a pod.). Úpravu zmluvného typu v §§ 497 a nasl. ObZ je teda potrebné doplniť o derogujúce a dopĺňajúce ustanovenia ZSÚ. OZ ako lex generalis v zmysle § 1 ods. 2 ObZ je potrebné aplikovať na riešenie otázok neupravených v ObZ. Do tejto kategórie noriem je nutné v zmysle OZ a ZOS okrem iného zaradiť aj ustanovenia na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§§ 52 až 53 OZ).

Podľa názoru súdu potreba aplikovať na právnu úpravu úverovej zmluvy Obch. zákonník ako aj všeobecné ustanovenia Obč. zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy o zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 OZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ; použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu: v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l). poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak neplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, kedy záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než je prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ s odporcom uzatvorili dňa 14.07.2008 Zmluvu o spotrebnom úvere č. 645645. Súd túto vyhodnotil ako zmluvu platnú aj keď neobsahujúcu všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebnom úvere č. 645645 obsahuje náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. mať, pretože neobsahuje výšku splátok, ich počet, a deň splatnosti v mesiaci, je vymedzené, kedy je splatná prvá splátka, od ktorého termínu sa odvíja splatnosť ďalších splátok a konečná splatnosť úveru. Výška splátok je však uvedená len všeobecne bez výšky, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva o úvere obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov podľa § 4 ods. 2 písm. k/ zák. č. 258/2001 Z.z.. Tieto údaje však obsahuje Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 14.07.2008, ktoré odporca podpísal a tvorili prílohu k Zmluve o AutoKredite č. 645645. (č.l.113)

Súd však návrh navrhovateľa vyhodnotil tak, že navrhovateľ si v konaní dôvodne uplatňuje okrem ostatných preukázaných nárokoch aj zostatok úveru vo výške 3738,82 eur pri výške poskytnutej úverovej istine 10 057,76 eur a pri celkovej výške úveru 13 949,40 eur za použitia sankcie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka a nie úroku z úveru aj keď to označil ako nezaplatené mesačné splátky prihladnuc na skutočnosť, že odporca úver splácal vo výške 5758,44 eur. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 NV č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 15.04.2012, teda deň nasledujúci po vyčíslení a zosumarizovaní výšky dlhu úroky z omeškania tak predstavovali výšku 9% ročne.

Keďže mal súd z vykonaného dokazovania predovšetkým výpismi z účtov a podrobnou špecifikáciou predloženou navrhovateľom preukázané, že odporca skutočne riadne nesplácal úver v zmysle Zmluvy

na plnenie čoho sa zaviazal, súd návrhu navrhovateľa ako dôvodnému vyhovel a priznal mu sumu vo výške 3738,82 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok vo výške 9% ročne od 15.04.2012 do zaplatenia.

Súd po vykonanom dokazovaní tak na základe zisteného skutkového stavu zhodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania rozhodol súd tak, že podľa § 142 ods.1 O.s.p. v konaní úspešnému navrhovateľovi ich náhradu priznal a tento ich uplatnil a vyčíslil. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 239 eur a z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 1232,05 eur za 9 úkonov právnej pomoci a to 2x po 141,09 eur a 2 x režijný paušál á 7,81 eur + 20 % DPH (prevzatie a príprava 12.02.2013 a písomné podanie návrhu z 05.12.2013), 4 úkony po 141,09 eur + 4 x režijný paušál á 8,39 eur + 20 % DPH a to za účasť na meritórnom pojednávaní dňa 21.04.2015 a 01.12.2015 a 2 písomné podania na súd dňa 08.09.2015 a 20.11.2015 a 3 x za účasť na nemeritórnom pojednávaní vo výške 1, t.j. 3 x á 35,27 eur, 3 x režijný paušál á 8,39 eur + 20 % DPH. Z týchto dôvodov rozhodol súd o náhrade trov konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pretože právny zástupca v konaní úspešného účastníka si v zákonnej lehote podľa ust. § 151 O.s.p. vyčíslil trovy konania. Súd však nepriznal právnomu zástupcovi navrhovateľa trovy za účasť na pojednávaní dňa 05.02.2015, 23.06.2015 a 17.09.2015 v uplatnenej výške, nakoľko pojednávanie vo veci nebolo otvorené a bolo nemeritórne, za čo mu prislúcha odmena iba vo výške 1. tarifnej odmeny podľa ust. § 13a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. podľa ktorého úkony právnej služby v občianskom konaní a iné úkony právnej služby za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

Súd zaviazal odporcu na zaplatenie trov konania navrhovateľa k rukám jeho právneho zástupcu s odvolaním sa na ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Z týchto dôvodov rozhodol súd o náhrade trov konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože právny zástupca v konaní úspešného účastníka si v zákonnej lehote podľa ust. § 151 O.s.p. vyčíslil trovy konania.

Právnomu zástupcovi navrhovateľa súd priznal náhradu nákladov právneho zastúpenia v časti náhrady DPH, keďže súdu predložil potvrdenie o tom že je platcom DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).